

SZENVEDÉLYES ÉS EGYÜTTÉRZŐ ISTEN

Január 18., szombat délután

Krisztus szeretete mély és buzgó; kiapadhatatlan patakként árad mindenkihez, aki elfogadja. Szeretetében nincs önzés. Ez a mennyei eredetű szeretet a szívben lakozó elvként áll fenn, mely nem csak azok iránt nyilatkozik meg, akik a legkedvesebbek számunkra, vagy akikkel közeli viszonyban állunk, hanem mindenki iránt, akivel kapcsolatba kerülünk. Ez a szeretet ahhoz segít hozzá minket, hogy apró figyelmeségeket és engedményeket tegyünk; hogy kedvességéből fakadó tetteket hajtsunk végre; és gyengéd, igaz, bátorító szavakat szóljunk. Érzékeny-nyé tesz minket mindazok iránt, akiknek szíve szomjúhozik az együtt-érzésre. – *Isten fiai és leányai*, 101. o.

Isten nem úgy bánik velünk, mint mi halandók bánunk egymással. Gondolatai az irgalom, a szeretet és a kegyelem gondolatai. [...]

Sátán mindig készen áll arra, hogy megfosszon bennünket a remény és a világosság utolsó sugaraitól is, de ezt ne engedd meg neki. Ne hallgass a kísértőre... A példázat megmutatja nekünk a visszatérő tékozló fiú fogadtatását is: „Mikor pedig még távol volt, meglátá őt az ő atyja, és megesék rajta a szíve, és oda futván, a nyakába esék, és megcsókol-gatá őt.” (Lk 15:20)

Ez a rendkívül megható példázat megközelítőleg sem fejezi ki mennyei Atyánk végtelen irgalmasságát. Az Úr kijelenti prófétája által: „... mert örökkévaló szeretettel szerettelek téged, azért terjesztettem reád az én irgalmasságomat.” (Jer 31:3) Mialatt a bűnös még távol van az atyai háztól, miközben még a bűnök országában pazarolja el javait, az atyai szív már feltárul előtte. Az Istenhez való visszatérés minden ébredező vágya: a Szentlélek gyengéd, figyelmeztető szava, amely az

elveszett vándort az Atya szerető szívéhez vonja. – *Jézushoz vezető út*, 53–54. o.

Mennyei Atyánk... igaz ugyan, hogy gyűlöli a bűnt, de szereti a bűnöst, és önmagát adta Krisztusban, hogy mindnyájan megmeneküljünk, akik akarunk, és az örök dicsőség részeseivé lehessünk. Vajon szólhatott volna-e hozzánk meggyőzőbben és szívélyesebben, mint a következő szavakkal: „Elfeledkezhetik-e az anya a gyermekéről, hogy ne könyörüljön méhe fián? És ha elfeledkeznenek is ezek: én terólad el nem feledkezem.” (Ésa 49:15) [...]

Az ígéretet olvasásánál figyelj meg, hogy azokból kimondhatatlan szeretet és irgalom árad ki. Az atyai szív leírhatatlan szeretettel hajolt le a bűnösökhöz. „Akiben van a mi váltságunk az ő vére által, a bűnöknek bocsánata az ő kegyelmének gazdagsága szerint.” (Eféz 1:7) Csak hidd erősen, hogy Isten megsegít, és isteni képmását ismét visszaállítja benned! Ha közeledsz hozzá, ha bevallod neki bűneidet, ha azokat megbánod és elhagyod, akkor Ő is közeledik hozzád isteni szeretetével és bocsánatával. – *Jézushoz vezető út*, 54–55. o.

Január 19., vasárnap

Biztosan hallottátok annak az édesanyának a szomorú történetét, aki a férjével és a gyermekével a tél közepén próbált átkelni a Zöld-hegységen. Éjszaka hatalmas viharba kerültek. A férj segítségért indult, de közben eltévedt, és csak nehezen talált vissza a családjához. Az édesanya érezte a halál közeledtét, de még a jéghideg szélviharban is képes volt levetni felsőruháját, hogy megmentse a gyermekét. Az éjszakát a gyermek az édesanyja sáljával betekerve túlélte... és azon gondolkodott, hogy az édesanyja miért nem ébred föl.

Ez az eset is igazolja, hogy az anyát a gyermekéhez láncoló szeretet erősebb a halálnál. Isten mégis azt mondja, hogy egy édesanya hamarabb elfeledkezik gyermekéről, mint az Úr arról a lélekről, aki Őbenne bíz. Isten szeretetének a tudata elégséges ahhoz, hogy mélységes hála ébresszen életünk minden napjában. Isten szeretete megszólít benneteket... Bízátok magatokat Jézus szeretetére, és akkor a legmélyebb örömben lesz részetek. (Edsonhoz és Emmához intézett levél) – *Letter 12*, 1873. augusztus 9.

Krisztusnak a gyermekei iránti szeretete épp olyan erős, amilyen gyöngéd. Erősebb a halálnál, hiszen meghalt érettünk. És biztosabb bármely édesanya szereteténél. Az anyai szeretet változhat, Krisztus szeretete azonban változatlan. Pál mondja: „Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következendők, sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely vagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban.” (Róm 8:38–39)

Bármely próbában erőteljes vigasztalásra lelünk. Megváltónk talán nem törődik gyengeségeinkkel? Hát nem kísértetett meg Ő is mindenben hozzánk hasonlóan? És nem bátorított arra, hogy minden próbánkkal és nehézségünkkel járuljunk elé? Ne aggódjunk tehát a holnap terhei miatt... Aki erőt ad mára, erőt fog adni holnapra is. – *In Heavenly Places*, 269. o.

Mennyei Atyánk irgalommal teljes áldásaiban végtelen szeretetének és gyöngéd irgalmának számtalan bizonyítékát találjuk, melyek meghaladják még az édesanya buzgó ragaszkodását is megátalkodott gyermeke iránt. Amikor a kereszt fényében tanulmányozzuk az isteni jellemet, meglátjuk, amint az irgalom, a jóság és a megbocsátás összefonódik az igazsággal. Jánoshoz hasonlóan kijelentjük: „Lássátok milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya, hogy Isten fiainak neveztetünk!”

A trón közepén látjuk azt, akinek a kezei, lábai és oldala hordozza azokat a sebeket, amelyekkel megbékéltette az embert Istennel és Istent az emberrel. Ez a semmihez sem fogható irgalom egy végtelen Atyát mutat be, aki megközelíthetetlen fényességben lakozik, de aki Fia érdemei alapján elfogad téged. – *Reflecting Christ*, 284. o.

Január 20., hétfő

A Megváltó mennyei szánalommal fordult a kananeus asszony felé. Szíve megindult az asszony fájdalmán. Szerette volna azonnal megnyugtatni, és imáját meghallgatni. De valamire meg akarta tanítványait tanítani. Egy darabig úgy tűnt, hogy az asszony meggyötört szívének jaja nem is érinti. [...]

Krisztus tette az asszonyt olyan állhatatossá, hogy nem lehetett visszautasítani. Krisztus adott a könyörgő özvegynek is bátorságot és határozottságot a bíróval szemben. Századokkal előbb a Jabbok partján vívott titokzatos küzdelemben Krisztus éppilyen állhatatos hitet ébresztett Jákóbban. Azt a bizalmat, amelyet Ő adott, meg is jutalmazta. – *Krisztus példázatai*, 175. o.

Sátán műve, hogy az emberek szívét kétellyel tölti el. Ráveszi őket, hogy Istenre, mint szigorú bíróra tekintsenek. Bűnre kísérti őket, hogy azután túlságosan gyarlónak tekintsék magukat, semhogy közeledhessenek mennyei Atyjukhoz, vagy felkelhetnék szánalmát. Az Úr megérti mindezt. Jézus biztosítja tanítványait Isten együttérzéséről szükségükben, gyöngeségükben. Nem száll el sóhaj, nem bántja fájdalom, nem gyötri szomorúság a lelket anélkül, hogy az ne hasítana bele az Atya szívébe. [...]

Isten lehajol trónjáról, hogy meghallja az elnyomott kiáltását. Minden őszinte imádkozónak így felel: „Itt vagyok.” Felemeli a nyomorogókat, eltiportakat. Ő is szenved minden szenvedésükben. Minden kísértésben, próbában közel van a jelenlétét jelző angyal, hogy megsza- badítson. – *Jézus élete*, 356. o.

Izráelnek nem volt mentsége arra, hogy szem elől tévesztette Jahve valódi jellemét. Isten sokszor kinyilatkoztatta magát „...irgalmas és kegyelmes Isten”-ként, akinek „hosszú” a türelme, „nagy” a szeretete és hűsége (Zsolt 86:15). „Még gyermek volt Izráel, amikor megszerettem – jelentette ki Isten –, Egyiptomból hívtam ki fiamat.” (Hós 11:1)

Az Úr szeretettel bánt Izráellel, amikor megszabadította az egyiptomi szolgaságból, és az ígéret földje felé vezette. „Ezért szabadította ki őket minden nyomorúságukból. Nem követ vagy angyal, hanem ő maga szabadította meg őket: szeretetével és könyörületével ő váltotta meg őket. Felkarolta és hordozta őket ősidóktól fogva.” (Ésa 63:8–9) [...]

Isten hosszútűrésének, végtelen szeretetének és irgalmának ismerete tette Mózeset képessé arra, hogy olyan csodálatosan könyörögjön Izráel életéért, amikor az ígéret földje határán nem akartak Isten parancsának engedelmeskedve tovább lépni. Amikor lázadásuk tetőfokra hágott, az Úr kijelentette: „Megverem dögvésszel és elűzöm őket...” Felkínálta Mózesnek, hogy leszármazottait „nagyobb és erősebb nem-

zetté” teszi (4Móz 14:12). De a próféta Isten csodálatos intézkedéseire és ígéreteire hivatkozott a választott nép érdekében. Majd minden érv közül a legerősebbet emelte ki: Isten szeretetét a bukott ember iránt. – *Próféták és királyok*, 311–312. o.

Január 21., kedd

Mikor Krisztus végigtekintett a köréje gyűlt sokaságon, „könyörültelességre indult, mert el voltak gyötörve és szétszórva, mint a pásztor nélküli juhok”. Láta a körülötte szorongók betegségét, bánatát, szükségleteit és nyomorát. A látvány emlékeztette Őt az egész világ szükségleteire és bajaira. Ott látta a társadalmi osztályokban azokat, akik pontosan azokra az áldásokra vágytak, melyeket a világra hozott. Olyanokat látott, akiknél csak kegyelmének ismerete hiányzott, hogy országának alattvalóivá váljanak. Akkor így szólt tanítványaihoz: „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés. Kérjétek az aratás Urát, küldjön munkásokat aratásába.” (Mt 9:36, 38)

Ma is erre van szükség. A világ várja a munkásokat, akik Krisztus módjára fáradoznának a szenvedőkért és a bűnösökért. Valóban rengeteg embert kell elérnünk. Tele a világ betegséggel, szenvedéssel, gyötrellemmel és bűnnel. Telve a segítségre szorulókkal: gyengékkel, tehetetlenekkel, tudatlanokkal és nyomorultakkal. – *Bizonyságtételek a gyülekezeteknek*, 6. köt., 254. o.

Bármi aggaszt és bánt, ügyedet tárd az Úr elé, és akkor erőt kapsz a próbák elviseléséhez. Szorult helyzetedből és nehézségeidtől való szabadulásra is módot találsz. Minél gyengébbnek és tehetetlenebbnek érzed magad, annál erősebb leszel az Ő erejében. Minél súlyosabbak a terheid, annál áldottabb lesz a nyugalom, amikor átadod ezeket a terheket a Krisztusnak.

A körülmények barátokat szakíthatnak el egymástól. A széles tenger háborgó hullámai köztük és köztünk csapkodhatnak. De semmilyen körülmény, semmilyen távolság nem választhat el bennünket a Megváltótól. Bárhol vagyunk, Ő mellettünk van, hogy támogasson, megőrizzen, védelmezzon és bátorítson. Krisztus jobban szereti megváltottait, mint az anya gyermekét. Kiváltságunk, hogy megnyugodjunk szeretetében, és ezt tudjuk mondani: „Bízni fogok Őbenne, mert az életét adta értem.”

Az emberi szeretet változékony, de Krisztus szeretete nem változik. Amikor segítségért kiáltunk hozzá, kinyújtja kezét, hogy megmentsen bennünket. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 72. o.

„Mert az Úr része az ő népe, Jákób a kimért öröksége. Pusztta földön talált reá, kietlen, vad sivatagban. Körülvette, gondja volt rá, óvta, mint a szeme fényét, mint mikor a sas kirebbenti fészket, és fiókái fölött repdes, kiterjesztett szárnyára veszi, evezőtollán hordozza őket. Az Úr vezette egymaga, nem volt vele idegen Isten.” (5Móz 32:9–12) Így vonta magához Izráel népét, hogy a magasságos Isten oltalmában éljenek. Csodák útján őrizte meg őket a pusztai vándorlás veszedelmétől. Végül, Isten kegyeit élvező népként, letelepedtek az ígélet földjén. – *Próféták és királyok*, 17. o.

Január 22., szerda

Féltőn szerető Istenünk van. Nem szabad Őt semmibe vennünk. [...] Csak akkor találjuk meg Istent, ha keressük. Kíváncsi, kutakodó elmének nem fogja feltárni terveit az Úr. Ne próbáljuk gőgös lelkülettel elmozdítani a leplet, amely eltakarja fenségét. Az apostol így kiáltott: „Mely igen kikutathatatlanok az ő ítéletei s kinyomozhatatlanok az ő útai!” Irgalmának a bizonyítéka az is, hogy elrejtí elölünk hatalmát, hogy Őt a titokzatosság félelmetes felhői övezik; mivel az isteni jelenléte eltakaró lepel eltávolítása halált hozna ránk. Halandó elme nem képes befogadni annak a helynek a titkát, ahol a hatalmas Isten lakozik, és azt, ahogy munkálkodik. Csak annyit tudunk megérteni az irántunk tanúsított magatartásából és indítékaiból, amennyit kijelent számunkra. Igazságában mindenről Ő rendelkezik, nekünk pedig csak hálásnak és bizakodónak kell lennünk, ugyanakkor alázatos engedelmességet kell tanúsítanunk. Olyan mértékben fogja felfedni előttünk terveit, amennyire terveinek ismerete a javunkat szolgálja, azon túl pedig csak bízunk kell mindenható karjában és szeretettel teljes szívében. – *Lift Him Up*, 361. o.

Isten az emberiséggel szembeni bánásmódjánál hosszan tűrő a megátalkodottak iránt. Az Úr kijelölt eszközeit használja, hogy hűségre szólítsa az embereket. Ha megtérnek, teljes bűnbánatot ígér. De mert Isten hosszan tűrő, az emberek visszaélnek irgalmasságával... Isten

türelme és hosszútűrése, mely meglágyítja és lecsillapítja a lelket, homlokegyenest ellenkező hatással van a hanyagokra és bűnösökre. A féken tartás teljes elvetésére viszi, és megerősíti őket a szembesze-
gülésekben. [...]

Kevesen értik meg a bűn bűnös voltát; azzal áltatják magukat, hogy Isten túl jó, hogy megbüntesse a vétkezőt. Azonban Mirjam, Áron, Dávid és sok más eset bizonyítja, hogy nem biztonságos vétkezni az Isten ellen tettekkel, szóval vagy akár gondolatban is. Isten végtelenül szerető szá-
nakozó lény, mégis megemésztő tűznek, féltve szerető Istennek jelenti ki magát. – *A Te Igéd igazság*, 3. köt., 1166. o.

A házasság életre szóló egyesülés – a Krisztus és gyülekezete közötti egység jelképe. A férj és feleség tanúsítsanak egymás iránt olyan lelkü-
letet, amelyet Krisztus mutat egyháza iránt.

Egyikőtök se törekedjék uralkodásra. Ebben a tekintetben az Úr lefektette irányadó elvét. A férj szeresse gyöngéden a feleségét, amint Jézus Krisztus gondját viseli az egyháznak. A feleség pedig tisztelje és szeresse férjét. Mindketten gyakorolják a szív jóságának lelkületét. Tökéljék el, hogy sohasem szomorítják el, vagy bántják meg egy-
másat. [...]

Ne tegyétek házaseseteket a vetélkedés életévé. Ha ezt teszitek, mindketten boldogtalanok lesztek. Beszédetek legyen szívélyes, tettei-
tek legyenek gyöngédek. Mondjatok le egyéni kívánságaitokról. Nagyon ügyeljete szavaitokra, mert erős hatást gyakorolnak a jóra vagy rossz-
szra. Ne engedjete meg magatoknak csípős szavakat. Töltsétek be közös életeteket a krisztusi lelkület illatával. – *Bizonyságtételek a gyü-
lekezeteknek*, 7. köt., 46–47. o.

Január 23., csütörtök

A szeretet nem pusztá benyomás, nem is átmeneti érzélem, ami a körülményektől függ, hanem élő elv, állandóan munkálkodó erő. A lelket a tiszta szeretet folyamai táplálják, melyek Jézus Krisztus szívéből, mint soha ki nem apadó kútforrásból fakadnak. Ó, mennyire megeleveníti a szívet, mennyire megnesemesíti indítékait és elmélyíti érzéseit ez a közösség! A Szentlélek nevelése és vezetése alatt Isten gyermekei „részrehajlás és képmutatás nélkül” igazán, tisztán és mesterkéltségtől mentesen szeretik egymást.

Ez azért van, mert a szív szereti Jézust. Egymás iránti szeretetünk Istennel való közös kapcsolatunkból származik. Egy család vagyunk, és szeretjük egymást, amint Ő szeretett minket. [...]

Úgy szeretni, ahogyan Krisztus szeretett, annyit jelent, mint önzetlenséget tanúsítani kedves szavakkal és szelíd tekintettel mindenkor és mindenhol... Az őszinte szeretet a mennyből származó drága tulajdonság, mely olyan arányban sokszorozódik, amilyen arányban másokra árasztjuk illatát. – *Isten fiai és leányai*, 101. o.

Megváltónk győzött, hogy megmutassa az embernek, miként győzhet ő is. Sátán összes kísértését Isten Igéjével győzte le. Bízva Isten ígéreteiben, erőt nyert, hogy engedelmes lehessen a parancsolatok iránt, s így a kísértő nem tudta legyőzni. Minden kísértésre a következőképpen válaszolt: „Meg van írva.” Isten tehát Igéjét adta számunkra, amely által ellenállhatunk a gonosznak. „Igen nagy és becses ígéretekkel ajándékozott meg bennünket; hogy azok által isteni természet részeseivé legyetek, kikerülvén a romlottságot, amely a kívánságban van e világon.” (2Pt 1:4)

Bátorítsd a megkísértettet, hogy ne tekintsen a körülményekre, saját gyengeségére vagy a kísértés nagyságára, hanem szemlélje Isten Igéjének erejét. Ez az erő a rendelkezésünkre áll. „Szívembe rejtettem a te beszédedet, hogy ne vétkezzen ellened.” „Az emberek cselekedeteinél a te ajkad igéjével vigyáztam az erőszakosnak ösvényeire.” (Zsolt 119:11; 17:4) – *Temperance*, 107. o.

Az énközpontú életben nem lehet növekedés, sem gyümölcstermés. Ha elfogadtad Krisztust személyes Megváltódnak, akkor igyekezz önmagadat elfelejtve másokon segíteni! Beszélj Krisztus szeretetéről és jóságáról! Végezz el minden kínálkozó feladatot! Érezz felelősséget másokért, és minden hatalmadban álló eszközzel igyekezz megmenteni az elveszetteket! Ha befogadod Krisztus Lelkét – az önzetlen szeretet és másokért való szolgálat lelkét –, magad is növekszel, és gyümölcsöt teremsz. A Lélek ajándékai beérnek jellemedben. Hited nő, meggyőződésed elmélyül, szereteted tökéletes lesz. Egyre jobban tükröződ Krisztust mindenben, ami tiszta, nemes és szép.

„A Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szíves-ség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség.” (Gal 5:22) Ez a gyümölcs

soha nem romlik meg, hanem megtermi a maga gyümölcsét az örök életre. – *Krisztus példázatai*, 67–68. o.

Január 24., péntek – További tanulmányozásra

Üzenet az ifjúságnak, „Érzelmek helyett megváltozott élet” című fejezet (71–72. o.)